

Etendom, som er deelt, maa blive thinglaft, forinden det er forsynet med Brandcapitainens Attest for, at denne Bestemmelse er tagttagen. Dersom der ikke tilføies en saadan Bestemmelse, troer jeg, at det, der er foreslaaet, enten vil blive overflødig, eller idetmindste, ikke altid blive overholdt.

Justitsministeren: Af det ærede Udvalg er der stillet det Forslag til § 1, at der i næstfødste Linie skal sættes „Indstillinger“ i stedet for „samlet Indstilling“. Den ærede Ordfører har meget rigtig oplyst, at Grunden til, at Lovforslaget er affattet, som det er, er den, at man vilde forebygge, at der indkom forskellige Indstillinger fra Communalbestyrelsen i Kjøbstæderne og Sogneforstanderskabet paa Landet om Indlemmelsen i vedkommende Kjøbstad af de Grunde, som der her kan være Spørgsmaal om. Den ærede Ordfører har imidlertid bemærket, at af denne Bestemmelse kunde der let flyde, at en saadan Indlemmelse kunde blive besluttet af Communalbestyrelsen, uagtet Sogneforstanderskabet erklærede sig derimod. Jeg kan jo ikke nægte, at Affattelsen, saaledes som den nu er, kunde have en saadan Følge; men paa den anden Side er det ogsaa aabenbart, at den forebygger andre Vanfærligheder; der kan derfor være Noget, der taler for begge Affattelser, og da maa jeg udtale, at jeg foretrækker den Affattelse, som Paragraffen har, saaledes som den er kommen fra Landsthinget. Det er imidlertid en af de Forandringer, hvorom der kan være deelte Meninger, og jeg kan derfor ikke bestemt modsætte mig den.

Til den første Paragraph er der ligeledes af den ærede Rigsdagsgmand for Maribo Amts 3die Valgkreds stillet et Ændringsforslag, der forekommer mig kun at være en Redaktionsforandring. Forslaget gaar nemlig ud paa, at istedetfor, at det i Lovforslaget hedder: „Nærværende Lov gjælder ikke alene for selve Kjøbstæderne, men ogsaa for de Bygninger, der opføres paa Kjøbstadens Grund“, skal Loven affattes saaledes: „Nærværende Lov gjælder saavel for samtlige Kjøbstæder som for de Bygninger, der opføres paa en Kjøbstads

Grund.“ Hvis det er Udtrykket „selve Kjøbstæderne“, der har stødt den ærede Forslagsstiller, saa er det brugt med Flid, idet der derved er skjelnet imellem den egentlige Kjøbstadsgrund og de udenfor samme liggende Grunde. Som det vil være det høitærede Thing bekendt, omfatter den egentlige Kjøbstad de Bygninger, der ligge paa den grundtærtpligtige Jord, medens de Bygninger, der ligge udenfor denne Jord, ikke henregnes til den egentlige Kjøbstads Grund. I Virkeligheden har denne Forskiel nu Intet at betyde, efterat der kan drives Næringsbrug, navnlig saavel Brandvinsbrønderi som Krohold og Handel udenfor den grundtærtpligtige Grund; Aarsagen til, at Ministeriet har bibeholdt denne Betegnelse, er den, at paa den egentlige Kjøbstadsgrund ligge alle Bygninger samlede, medens de, der ligge udenfor den, i Reglen ere mere spredte. Jovrigt vil jeg foretrække den Affattelse, som Lovforslaget i saa Henseende har, for den, der her er foreslaaet af den ærede Rigsdagsgmand. — At de Ord, der findes i § 2: „i Forhold til hele Byggepladsens Størrelse og Værdi og den Forringelse, Samme ved Afstaaelsen vil lide“ udgaaer, kan jeg ikke have noget Væsentligt at erindre imod; de ere optagne i Loven fra den nugældende Anordning af 6te April 1832, og Ministeriet fandt ingen Anledning til at udelade dem, thi de indeholde ialtsald en Veiledning for Taxationsmændene til at udfinde den afstaaede Grunds Værdi. — Det er meget rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at, dersom det skulde være Meningen, at Erstatningen kun skulde bestemmes i Forhold til hele Byggepladsens Størrelse og Værdi, saa vilde der mangle Noget, men det staar der heller ikke; thi der er lagt til: „og den Forringelse etc.“ Naar disse Ord føies til, saa troer jeg, at der ikke kan være Noget at udsætte paa den Maade, hvorpaa det er antydet, hvorledes Erstatningen skal bestemmes. Jeg finder derfor, at det vel kunde være hensigtsmæssigt, at de omhandlede Ord bibeholdes, men jeg antager paa den anden Side heller ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved at lade dem udgaae. — Forskiellen mellem den Affattelse, som det ærede Udvalg har foreslaaet under Nr. 3, og den Affattelse, som Loven har, finder jeg ikke rigtig